

สรุปผลโครงการศึกษาทิศทาง การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยสู่ระดับโลก

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
1. ภาคอุตสาหกรรมอาหาร	<p>1. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้เกิดความต้องการอาหารที่เพิ่มมากขึ้น และทรัพยากรมีจำกัด จึงต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต (Productivity) ปรับปรุงพันธุ์พืชและประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>2. ความต้องการผู้บริโภคมีความหลากหลายมากขึ้น จึงต้องผลิตอาหารให้รองรับความต้องการแต่ละกลุ่มที่ต่างกัน</p> <p>3. อาหารจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานเพื่อรักษาโรคและเพื่อรักษาสุขภาพ</p> <p>4. อาหารปลอดภัยมีความสำคัญมากขึ้น จะมีการควบคุมและตรวจสอบย้อนหลังแหล่งที่มาของวัตถุดิบ</p> <p>5. จากกระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จะมีการตรวจสอบ ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น</p>	<p>1. มีแหล่งวิจัยและพัฒนาอาหารที่หลากหลาย</p> <p>2. สร้างมาตรฐานของสินค้าที่บริโภคในประเทศและส่งออก มีมาตรฐานเดียวกัน</p> <p>3. นักลงทุนต่างชาติเข้ามาตั้งฐานการผลิตอาหารแปรรูปโดยใช้วัตถุดิบไทย</p> <p>4. มีระบบการควบคุมมาตรฐานของอาหารไทย</p> <p>5. มีระบบตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของสินค้าทั้งการผลิตวัตถุดิบ กระบวนการผลิต รวมไปถึงบรรจุภัณฑ์</p> <p>6. คนไทยมีค่านิยมในการเลือกอาหารปลอดภัยและมีประโยชน์ต่อสุขภาพมากขึ้น</p>	<p>1. วัตถุดิบ → ภาคการเกษตร/วัตถุดิบสด/วัตถุดิบเพื่อแปรรูป</p> <p>2. กระบวนการผลิต → การแปรรูปขั้นต้นโดยคัดเลือก/ตัดต่าง/รักษาอุณหภูมิ, การแปรรูปขั้นกลางโดยใช้ความร้อน/ทำแห้ง/ฉายรังสี/ใช้วัตถุดิบ การแปรรูปขั้นปลายโดยใช้ความเย็น/หมักดอง/ใช้แรงดัน/บรรจุภาชนะ</p> <p>3. สินค้าสำเร็จรูป → การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพ/สินค้าอาหาร/สินค้าอาหารสด/สินค้ากึ่งสำเร็จรูป</p>	<p>1. ไม่สามารถควบคุมปริมาณผลผลิต มาตรฐานของวัตถุดิบในภาคการเกษตรให้ได้ตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>2. ขาดระบบการตรวจสอบย้อนกลับโดยเฉพาะแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต</p> <p>3. แนวโน้มมีความต้องการบริโภคสินค้าอินทรีย์มีเพิ่มมากขึ้น</p> <p>4. การเจรจาข้อตกลงกับต่างประเทศส่วนมากจะเน้นเจรจาในมาตรการด้านภาษี ขาดศึกษาและเจรจาในมาตรการกีดกันอื่นๆ</p> <p>5. ขาดการตรวจสอบ และควบคุมสินค้าด้วยคุณภาพ ราคาต่ำจากต่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาหารรายเล็กในประเทศ</p>	<p>1. ยกกระดับกระบวนการผลิตและเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบมาตรฐาน → พัฒนาระบบการผลิต/ตรวจสอบมาตรฐานการผลิต</p> <p>2. พัฒนาลิขสิทธิ์และบรรจุภัณฑ์อาหารให้เหมาะกับกลุ่มผู้บริโภค → สร้างเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์/พัฒนาบรรจุภัณฑ์รายย่อย</p> <p>3. ขยายช่องทางการตลาดและสร้างความเชื่อมั่นของอาหารไทย → สร้างความตระหนักด้านอาหาร/พัฒนาช่องทางตลาด</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนา ของโลก	บริบททิศทางการพัฒนา ของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
				<p>6. องค์การภาครัฐที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบควบคุมมาตรฐานอาหารขาดความคล่องตัว ส่งผลให้การผลักดันผลิตสินค้าอาหารใหม่ๆ ทำได้ยาก</p> <p>7. ขาดการบริหารจัดการเรื่องน้ำ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการผลิตภาคการเกษตร</p> <p>8. ขาดการควบคุมปริมาณและมาตรฐานของวัตถุดิบ</p> <p>9. นโยบายด้านการเกษตรที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้ทางการเกษตรส่งผลให้มีการผลิตสินค้าเกษตรเกินปริมาณความต้องการของตลาดในอนาคต</p> <p>10. เน้นการสร้างมูลค่าจากเกษตรอินทรีย์ แต่ยังขาดการนำการพัฒนาพันธุ์มาใช้ในการผลิต</p> <p>11. การวิจัยและพัฒนาสินค้าไม่สามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์</p>	

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
				12. กฎหมายอาหารของไทย ล้าสมัย ไม่ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงทางการค้า 13. การขอรับรองมาตรฐานมี กระบวนการและขั้นตอนที่ใช้ เวลานาน ส่งผลให้เสียโอกาส ทางการตลาด 14. แรงงานภาคการเกษตรจะ ลดลงอย่างต่อเนื่องจากการย้าย งานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ 15. อาหารจากผลิตภัณฑ์เกษตร อินทรีย์ต้นทุนสูง	
2. ภาคอุตสาหกรรม ยานยนต์และชิ้นส่วน ยานยนต์	1. การรวบรวมกิจการทำให้ จำนวนบริษัทลดลงแต่มีขนาดใหญ่ ขึ้น และสามารถใช้ฐานการผลิตที่ มีอยู่ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2. บริษัทรถยนต์เพิ่มความ ได้เปรียบในการจัดซื้อชิ้นส่วน ต่างๆ และมีอำนาจต่อรองมากขึ้น	1. ประเทศไทยจะเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ระดับคุณภาพที่ สำคัญของเอเชีย - แปซิฟิก สามารถผลิตยานยนต์คุณภาพ สูงส่งออกได้ทั่วโลก	1. วัตถุดิบ → เหล็ก/ พลาสติก / ชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์/ยาง 2. ชิ้นส่วนยานยนต์และ ระบบสำเร็จรูป → ระบบ ขับเคลื่อนปัจจุบัน/ ระบบ ขับเคลื่อนในอนาคต	1. ขาดโครงสร้างพื้นฐานในการ วิจัยและพัฒนาชิ้นส่วนยานยนต์ โดยเฉพาะไม่มีศูนย์ทดสอบยาน ยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์แบบ ครบวงจร 2. ขาดแคลนวัตถุดิบจาก อุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญ	1. ยกกระดับฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพการผลิตและรองรับ เทคโนโลยีในอนาคต → พัฒนา ฝีมือแรงงานทั้งปริมาณและคุณภาพ/ มาตรฐานฝีมือแรงงาน

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>3. เน้นการพัฒนาไปสู่ High - volume global platform ซึ่งจะทำให้มีจำนวนฐานการผลิตลดลงและกระจุกตัวในไม่กี่ประเทศ</p> <p>4. ทวีปเอเชียเป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ของโลก</p> <p>5. กระแสการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดยานยนต์ในรูปแบบต่างๆ</p> <p>6. ยานยนต์จะมีส่วนประกอบเป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับเทคโนโลยียานยนต์รุ่นใหม่</p> <p>7. กระบวนการผลิตต้องใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีระดับสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและแรงงานฝีมือต้องมีความรู้หลากหลายสาขา</p> <p>8. กระบวนการ Remanufacturing จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการกำจัดยานยนต์ที่หมดอายุและ</p>	<p>2. สินค้ายานยนต์ที่ประเทศไทยควรให้ความสำคัญ คือ รถปิกอัพไม่เกิน 1 ตัน และรถปิกอัพดัดแปลง / รถยนต์นั่งขนาดเล็กคุณภาพสูง ยกเว้นสินค้าเหนือกว่ายานยนต์จากจีนและอินเดีย / จักรยานยนต์ขยายการผลิตสู่จักรยานยนต์ขนาดใหญ่ (Big Bike) / มุ่งเน้นการพัฒนาอะไหล่ ยานยนต์ และชิ้นส่วนตกแต่งอย่างต่อเนื่อง</p> <p>3. ประเทศไทยสามารถเชื่อมโยงอุตสาหกรรมวัตถุดิบต้นน้ำภายในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบ</p>	<p>3. การประกอบ → รถยนต์นั่ง/รถยนต์เพื่อการพาณิชย์/ จักรยานยนต์</p> <p>4. ตลาดชิ้นส่วนหลังการขาย → อะไหล่/ชิ้นส่วนตกแต่ง/ช่องทางการจำหน่ายชิ้นส่วน/การซ่อมบำรุงระบบขับเคลื่อน next generation</p>	<p>3. ขาดทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์ที่ชัดเจน ทำให้หลักสูตรการศึกษาและงานวิจัยของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยไม่ตรงความต้องการของอุตสาหกรรม</p> <p>4. พิธีการศุลกากรล่าช้าและซ้ำซ้อน</p> <p>5. ขาดความชัดเจนและการทำงานที่สอดคล้องกันจากหน่วยงานของภาครัฐในหลายด้าน (มาตรฐานทักษะฝีมือแรงงาน/มาตรการด้านพลังงาน/มาตรฐานการทดสอบชิ้นส่วนยานยนต์)</p> <p>6. ขาดแคลนแรงงานฝีมือทุกระดับ โดยเฉพาะทักษะด้านช่างกลโรงงาน , Mechatronics , วิศวกรและนักวิจัยผลิตภัณฑ์</p>	<p>2. พัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตเพื่อสร้างการพึ่งพาเทคโนโลยีภายในประเทศ → พัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต / ยกเว้นกระบวนการผลิต</p> <p>3. เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบต้นน้ำเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ → เชื่อมโยงอุตสาหกรรมวัตถุดิบต้นน้ำ/สร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน</p> <p>4. ยกเว้นโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการในประเทศไทย → คณะกรรมการกลางกำหนดทิศทางการนโยบาย / วางนโยบายส่งเสริมการลงทุนระยะยาวที่ชัดเจน</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>สามารถทำตลาดในประเทศกำลังพัฒนาที่ต้องการยานยนต์ราคาถูก</p> <p>9. ความต้องการยานยนต์จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยยานยนต์จะต้องตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ทั้งตลาดประเทศกำลังพัฒนา : ราคาถูก และตลาดประเทศพัฒนาแล้ว : ระดับหรูหรา คุณภาพสูง</p>	<p>4. ประเทศไทยสามารถพัฒนาเครื่องจักรระดับ semi - automation เพื่อทดแทนการนำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศและชดเชยการขาดแคลนแรงงาน</p>		<p>7. ขาดการพัฒนาแรงงานฝีมือด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ Embedded Software ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมยานยนต์ในอนาคต</p> <p>8. งานวิจัยและพัฒนาด้านยานยนต์ของภาครัฐไม่สามารถตอบสนองสู่เชิงพาณิชย์</p> <p>9. โครงสร้างภาษีนำเข้าส่งผลลบต่ออุตสาหกรรมในประเทศ ผู้นำเข้าวัตถุดิบเพื่อผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ต้องเสียภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ขณะที่ผู้นำเข้าชิ้นส่วนสำเร็จรูปไม่ต้องเสียภาษีนำเข้าชิ้นส่วน</p>	
<p>3. ภาคอุตสาหกรรมโลหะประดิษฐ์ (แม่พิมพ์)</p>	<p>1. บริษัทผู้ผลิตแม่พิมพ์จะเน้นการปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อลดระยะเวลาในการผลิตแม่พิมพ์ให้สั้นลง</p>	<p>1. อุตสาหกรรมแม่พิมพ์ของไทยจะก้าวไปสู่การผลิตที่เน้นความแม่นยำ ความเที่ยงตรง ชับ ช้อนสูง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>สร้างแม่พิมพ์ต้นแบบ → ผลิตแม่พิมพ์ → ลินค้าสำเร็จรูป → ตลาด</p>	<p>1. ขาดแคลนแรงงานพื้นฐานและแรงงานการออกแบบแม่พิมพ์ โดยเฉพาะวิศวกรออกแบบแม่พิมพ์ เนื่องจากขาดความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับวิชาแม่พิมพ์</p>	<p>1. เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรม โดยเน้นการพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะด้านกระบวนการขัดผิว (polishing)</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>2. ผู้ผลิตแม่พิมพ์จะลงทุนในเครื่องจักร อุปกรณ์ ที่มีระบบโปรแกรม CAD CAM รองรับในการออกแบบ</p> <p>3. การผลิตที่จะเน้นการลดระยะเวลาแล้ว ความแม่นยำ และเที่ยงตรง โดยเฉพาะขนาดแบบพิมพ์ที่มีขนาดเล็กลง จะมีความต้องการที่เพิ่มขึ้นในการรองรับสินค้ามีขนาดเล็กลง เช่น เครื่องมือทางการแพทย์ และ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>4. แม่พิมพ์จะมีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานมากขึ้น</p> <p>5. การพัฒนาเครื่องจักรในการรองรับการใช้วัสดุดิบต่างๆ</p> <p>6. การพัฒนาผิวแม่พิมพ์ จะมีความสำคัญมากขึ้นและการใช้วัสดุอุลติมีนัมอัลลอยด์ในการยึดอายุการใช้งานของแม่พิมพ์</p>	<p>2. อุตสาหกรรมจะมีหน่วยงานกลางหลักในการบริหารจัดการ และรับรองคุณภาพและมาตรฐานการผลิตแม่พิมพ์ที่เทียบเท่ากับระดับสากล มีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ ทำให้เกิดการพัฒนารัฐแม่พิมพ์ทุกระดับ</p> <p>3. อุตสาหกรรมแม่พิมพ์ของไทยมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านแม่พิมพ์และเป็นที่รู้จักของผู้ผลิตในต่างประเทศ</p> <p>4. บริษัทแม่พิมพ์ไทยจะสามารถรองรับการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่างๆ ของบริษัทต่างชาติได้อย่างมีมาตรฐาน และขยายต่อเมืองอุตสาหกรรมต่างประเทศในอนาคต</p>		<p>2. ประสิทธิภาพเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตแม่พิมพ์ในภาคอุตสาหกรรมยังเป็นระบบเทคโนโลยีที่มีคุณภาพความแม่นยำที่ต่ำถึงปานกลาง เนื่องจากเครื่องจักร ซอฟต์แวร์ มีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูง</p> <p>3. ขาดการวางแผนกระบวนการผลิต ทำให้ระยะเวลาการผลิตใช้เวลานาน</p> <p>4. การตลาดทำได้ยากเนื่องจากขาดเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแม่พิมพ์</p> <p>5. ต้นทุนการผลิตแม่พิมพ์ที่มีราคาสูง</p> <p>6. อัตราภาษีนำเข้าวัสดุดิบและเครื่องจักรสูง</p> <p>7. การรวมกลุ่มผู้ประกอบการไม่เข้มแข็ง ช่องทางการปลี่ยนสินเชื่อถูกจำกัด</p>	<p>2. วางโครงสร้างสนับสนุนเพื่อผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมและพัฒนาทักษะแรงงาน/พัฒนาหน่วยงานสนับสนุน</p> <p>3. พัฒนากลุ่มผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยส่งเสริมการรวมกลุ่ม/สร้างโอกาสในการแข่งขัน</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>7. เครื่องจักรในการหล่อขึ้นรูป (Mould) จะมีทิศทางการใช้ระบบเครื่องจักรที่ใช้แรงดันสูง</p> <p>8. ปัจจัยหลักในการขยายตัวของอุตสาหกรรมจะขึ้นอยู่กับ การขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นหลัก</p>				
<p>4. ภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม</p>	<p>1. ทวีปเอเชียจะกลายเป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของโลกในระยะ 5 - 10 ปี โดยคาดว่าศูนย์กลางอาจจะมีการเคลื่อนย้ายไปสู่ประเทศอินเดีย ลาตินอเมริกา และประเทศในกลุ่มแอฟริกาในอนาคต</p> <p>2. ยังมีความต้องการ วัตถุดิบในการผลิตเส้นใยฝ้ายและเส้นใยสังเคราะห์</p>	<p>1. ประเทศไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางแฟชั่น มีการซื้อขายผลิต สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (fashion Trading Hub) และจะกลายเป็นศูนย์กลางตลาดซื้อขาย และผลิตสินค้าสิ่งทอและแฟชั่น (Sourcing center)</p> <p>2. ไทยจะเป็นผู้นำในด้านสิ่งทอของภูมิภาค ในการร่วมมือกันผลิตตามห่วงโซ่อุปทานกับประเทศภูมิภาคอาเซียน</p>	<p>1. วัตถุดิบ → วัตถุดิบธรรมชาติ/วัตถุดิบสังเคราะห์</p> <p>2. สิ่งทอ → เส้นด้าย/ผ้าผืน</p> <p>3. เครื่องนุ่งห่ม → เสื้อผ้า/ชุดชั้นใน/สินค้าสิ่งทอ</p> <p>4. สินค้าสำเร็จรูป → สินค้าที่ใช้ในอุตสาหกรรม (สิ่งทอเทคนิค) / เสื้อผ้า / เครื่องนุ่งห่ม</p> <p>5. ช่องทางการจัดจำหน่าย Overseas buying offices / Trading companies / End user</p>	<p>1. วัตถุดิบมีราคาสูง เพราะต้องพึ่งพาการนำเข้า</p> <p>2. ขาดแคลนบุคลากรทั้งในระดับผู้บริหาร วิศวกร การบริหารจัดการ ช่างเทคนิค</p> <p>3. ขาดการดำเนินการตลาดเชิงรุก การทำตลาดของผู้ประกอบการไทยมักเป็นตลาดเชิงรับ</p> <p>4. ขาดตราสินค้าเป็นของตัวเอง และการยอมรับตราสินค้าในระดับโลก</p>	<p>1. สร้างและขยายความเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตของผู้ประกอบการหลักในภูมิภาคอาเซียน → สร้างและขยายเครือข่ายการผลิต / พัฒนาระบบการผลิตในเครือข่ายอาเซียน</p> <p>2. สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการรายย่อยในการขยายตลาดไปสู่ระดับภูมิภาคอาเซียน → พัฒนาช่องทางการตลาดสำหรับผู้ประกอบการรายย่อย / ส่งเสริมศักยภาพนักออกแบบไทย</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนา ของโลก	บริบททิศทางการพัฒนา ของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	3. เส้นใยฝ้ายจะมีการผลิตเพิ่มมากขึ้นเพราะวัตถุดิบของเส้นใยสังเคราะห์จะมีต้นทุนสูง	3. กลุ่มผู้ประกอบการตราสินค้าไทยจะเน้นการออกแบบและการผลิตสินค้าอย่างครบวงจร		5. ขาดการพัฒนาในรูปแบบสินค้าให้มีความหลากหลายและทันสมัย	
	4. เส้นใยสังเคราะห์ก็มีความต้องการเพิ่มขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติของเส้นใยสังเคราะห์ที่มีคุณสมบัติในการพัฒนาไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย 5. ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ของผู้ซื้อในประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มสหภาพยุโรปจะมีบทบาทกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมมากขึ้น	4. ความพร้อมในการพัฒนาไปสู่ศูนย์กลางการออกแบบแฟชั่น (Product development center) และผู้นำในการออกแบบและผลิตสิ่งทอและแฟชั่นอนาคตเทียบเท่ากับอิตาลีและฝรั่งเศส 5. การผลิตในอนาคตจะมีการบังคับใช้กฎระเบียบมาตรฐานสากล		6. ขาดความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำถึงปลายน้ำ 7. ขาดการทำวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดการสร้างนวัตกรรมให้กับสินค้าและกระบวนการผลิต 8. โรงงานส่วนใหญ่ยังขาดมาตรฐานการผลิต โดยเฉพาะโรงงานขนาดกลางและเล็ก 9. สินค้าจากประเทศจีนเข้ามามีบทบาทในส่วนแบ่งการตลาดภายในประเทศ 10. เครื่องจักรส่วนใหญ่ในภาคการผลิตยังคงล้าสมัย และการนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบจากต่างประเทศมีต้นทุนสูง	3. สนับสนุนและพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าสิ่งทอเทคนิค → สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าสิ่งทอเทคนิค 4. ยกกระดับโครงสร้างสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม → พัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรม / พัฒนามาตรการสนับสนุน

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>6. เน้นการหาผู้ผลิต ที่มีความสามารถในการให้บริการครบวงจร ลดช่วงระยะเวลาการออกแบบ เน้นวางกระบวนการผลิตให้เกิดความเชื่อมโยงห่วงโซ่จากผู้ออกแบบสินค้าต้นแบบไปสู่ผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปในระยะเวลาสั้น เช่น เลือกซื้อกับบริษัทน้อยราย และเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ/เลือกซื้อกับบริษัทที่มีขนาดใหญ่ และมีความเชี่ยวชาญในสินค้านั้นๆ / ติดต่อโดยตรงกับผู้ผลิตโดยผ่านประเทศคนกลางน้อยลง</p>			<p>11. ภาพลักษณ์ของอุตสาหกรรมในเชิงลบ รวมทั้งอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม 12. การลอกเลียนแบบสินค้าไทยจากประเทศเพื่อนบ้าน 13. นโยบายและมาตรการกีดกันทางการค้าจากประเทศคู่ค้า และพิธีการทางศุลกากรไม่เอื้อต่อการดำเนินงานการลงทุนในต่างประเทศ</p>	
<p>5. ภาคอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>1. การเติบโตของอุตสาหกรรมมาจากผลิตภัณฑ์หลักๆ เช่น อุปกรณ์โทรคมนาคม โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือ ผลิตภัณฑ์ใช้อิเล็กทรอนิกส์ส่วนบุคคลใช้อิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ และเครื่องคอมพิวเตอร์</p>	<p>1. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นฐานการผลิตและส่งออกของบริษัทตราสินค้าชั้นนำเพื่อรองรับตลาดเอเชียและตลาดโลกที่มีศักยภาพและขีดความสามารถในการผลิต โดยมีเทคโนโลยีที่สามารถ</p>	<p>1. วัตถุดิบ → เหล็ก / เซรามิก / แก้ว / พลาสติก 2. ผลิตชิ้นส่วน → การออกแบบวงจร / การผลิตและเจียรสารแผ่นเวเฟอร์ / อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ / ชิ้นส่วนอื่นๆ</p>	<p>1. ขาดแคลนแรงงานในสายการผลิต เนื่องจากการศึกษาไทยขาดการเชื่อมโยงกับความต้องการทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้แรงงานที่ผลิตได้ไม่ตรงตามความต้องการตลาด</p>	<p>1. พัฒนาแรงงานฝีมือเชื่อมโยงในอุตสาหกรรม → สร้างแรงงานเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรม 2. พัฒนามลพิษภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต → ผลิตภัณฑ์ ECO / ประสิทธิภาพการผลิต</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>2. ทิศทางในการสร้างนวัตกรรม การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยี ของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ส่วนใหญ่มาจากบริษัทผู้ผลิตอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ</p> <p>3. ผลิตภัณฑ์ในอนาคตจะสามารถทำงานได้หลากหลายฟังก์ชัน และเน้นการพัฒนาสินค้าที่ประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนา นวัตกรรม ของ อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้มีการใช้พลังงานน้อยลง</p> <p>4. การพัฒนาเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ทำให้วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ จะมีแนวโน้มสั้นลง</p>	<p>เทียบเคียงกับผลิตภัณฑ์ของ บริษัทตราสินค้าชั้นนำของโลก</p> <p>2. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นผู้นำด้านผลิตและส่งออก HDD และ EMS ในอาเซียน และสร้างคุณค่า (Value creation) ให้แก่อุตสาหกรรม เพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพ (New Wave products) ในอนาคต</p> <p>3. อุตสาหกรรมไฟฟ้ากำลัง มี ศักยภาพในการผลิตเพื่อการ ใช้งานในประเทศและเป็นผู้นำ อาเซียนในการส่งออก</p>	<p>3. ประกอบชิ้นส่วน → การ ออกแบบการผลิต / ซอฟต์แวร์ ระบบ สม ของ กล ฝัง ตัว (Embedded Software)</p> <p>4. สินค้าสำเร็จรูป → เครื่องใช้ไฟฟ้า / ผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ / ผลิตภัณฑ์ ไฟฟ้ากำลัง</p> <p>5. ช่องทางการจัดจำหน่าย</p>	<p>2. การกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยังไม่ ครอบคลุมทุกผลิตภัณฑ์</p> <p>3. ขาดความพร้อมในการทำ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบและชิ้นงาน ตัวอย่างเพื่อทำการตลาด รวมไปถึง ขาดการทำตลาดเชิงรุกใน ต่างประเทศ และยังขาดการ สร้างตราสินค้าของประเทศ</p> <p>4. ขาดการออกมาตรฐานบังคับ การนำเข้าสินค้า ทำให้ไม่ สามารถป้องกันการนำเข้าสินค้า ที่คุณภาพต่ำและเป็นอันตรายต่อ สิ่งแวดล้อม</p> <p>5. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์กับอุตสาหกรรม ยานยนต์เป็นไปได้ยาก และ</p> <p>6. ผู้ผลิตชิ้นส่วน ขาดการพัฒนา เทคโนโลยีในการผลิตให้ได้ทัน ความต้องการของอุตสาหกรรม ปลายน้ำ และผู้ผลิตชิ้นส่วนไม่</p>	<p>3. สร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่ อุปทาน → เชื่อมโยงเครือข่าย SME / พัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนต้นน้ำ</p> <p>4. พัฒนาโครงสร้างสนับสนุน → การออกแบบและพัฒนา / ปรับปรุง กฎระเบียบต่างๆ</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนา ของโลก	บริบททิศทางการพัฒนา ของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
				<p>สามารถแข่งขันราคากับชิ้นส่วนที่นำเข้ามาจากจีนได้ เนื่องจากเสียเปรียบทางด้านภาษีนำเข้า</p> <p>7. ขาดการพัฒนาบุคลากรด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>8. ขาดการเชื่อมโยงความต้องการในภาคอุตสาหกรรมและการต่อยอดในเชิงพาณิชย์กับงานวิจัยในระบบการศึกษา</p> <p>9. ขาดมาตรฐานในการตีความสินค้าของศุลกากร ไม่มีความชัดเจนขึ้นอยู่กับการตีความของเจ้าหน้าที่ในการใช้สิทธิพิเศษอัตราภาษีตามที่ BOI กำหนด</p> <p>10. ผู้ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในประเทศขาดความรู้และขาดความตระหนักถึงความปลอดภัยในการใช้งาน โดยเลือกซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าราคาถูกที่ขาดคุณภาพ</p>	

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
				11. มีความเสี่ยงในการย้ายฐานการผลิตของบริษัทข้ามชาติ เนื่องจากขาดอุตสาหกรรมต้นน้ำในประเทศต้องนำเข้าชิ้นส่วนปริมาณมาก 12. ขาดแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ และขาดการพัฒนาและฝึกฝนบุคลากรอย่างต่อเนื่องและมีระบบ	
6. ภาคอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน	1. ประชากรโลกมีความต้องการบริโภคพลังงานเพิ่มขึ้น โดยจะมีการผลิตพลังงานหมุนเวียนเข้ามาทดแทน 2. มีการลงทุนด้านเทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียนใน 4 กลุ่ม คือ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ และพลังงานชีวภาพ และพลังงานชีวมวล 3. ประเทศพัฒนาแล้วจะเน้นการใช้พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลมส่วนใหญ่ ส่วนประเทศ	1. มีนโยบายในการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนทดแทนพลังงานสิ้นเปลืองเพิ่มสูงขึ้น โดยมีการนำพืช GMO มาผลิตเป็นพลังงานชีวมวลแทนพืชอาหารเพื่อลดปัญหาวัตถุดิบการผลิตที่ไม่เพียงพอ 2. มีการลดสัดส่วนการใช้ LPG และ NGV ในยานยนต์ แต่จะนำมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	1. วัตถุดิบ → ธรรมชาติ / นิวเคลียส / ชีวมวล / ก๊าซธรรมชาติ 2. การแปรสภาพ → พลังงานธรรมชาติ / พลังงานนิวเคลียร์ / พลังงานชีวมวล / เชื้อเพลิงชีวมวล 3. พลังงานขั้นปลาย → พลังงานไฟฟ้า / พลังงานความร้อน / พลังงานเชื้อเพลิง	1. ขาดหน่วยงานในการรับผิดชอบในการดำเนินงานด้านพลังงานหมุนเวียนแต่ละประเภท 2. กฎหมายหลายฉบับมีความขัดแย้งกัน ขาดการร่วมมือระหว่างกระทรวง และขาดการบังคับใช้ และมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ 3. แหล่งเงินทุนขาดความเข้าใจเทคโนโลยีที่มีความยั่งยืน และไม่มั่นใจในการปล่อยสินเชื่อ	1. กระตุ้นการผลิตพลังงานหมุนเวียน → มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ผลิต 2. ขยายจำนวนผู้ใช้พลังงานหมุนเวียน → สนับสนุนผลประโยชน์ผู้ใช้พลังงาน 3. โครงสร้างและมาตรการสนับสนุน → ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา / กำหนดนโยบายผลักดันพลังงานหมุนเวียน

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	กำลังพัฒนาจะมีการเน้นพลังงานชีวภาพและพลังงานชีวมวลเป็นหลัก	<p>3. ในภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ จะมีการเน้นการผลิตพลังงานหมุนเวียนจากวัตถุดิบเหลือใช้</p> <p>4. มีการผลักดันให้เกิดโรงไฟฟ้าขนาดเล็กที่กระจายทั่วทุกชุมชนโดยใช้วัตถุดิบที่มีศักยภาพชุมชนนั้นๆ ในการผลิตไฟฟ้า เพื่อลดความสูญเสียไฟฟ้าจากสายส่งได้</p> <p>5. โรงไฟฟ้านิวเคลียร์จะเกิดขึ้นภายใน 15 - 20 ปีข้างหน้า ถ้าได้รับการผลักดันอย่างจริงจัง เนื่องจากมีคุณสมบัติประโยชน์ในการทดแทนพลังงานฟอสซิลและพลังงานลื่นเปลี่ยนได้อย่างมาก</p>	4. ตลาด → คริวเรือ่น / ภาคอุตสาหกรรม / ภาคการขนส่ง	<p>4. ขาดนโยบายสนับสนุนผู้ใช้ปลายทาง เพื่อกระตุ้นให้มีการใช้พลังงานหมุนเวียนเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>5. จำนวนผู้ประกอบการขออนุญาตมากเกินไปที่โครงสร้างพื้นฐานจะรองรับได้</p> <p>6. การลงทุนในการผลิตพลังงานหมุนเวียนของรัฐ ส่วนใหญ่ไม่เกิดผลในเชิงพาณิชย์</p> <p>7. โครงสร้างต้นทุนการผลิตไฟฟ้าต่ำเกินความเป็นจริงของราคาต้นทุนของโลก รวมไปถึงต้นทุนการขนส่งจากแหล่งชีวมวลมาสู่โรงงานมีค่าใช้จ่ายที่สูง</p> <p>8. วัตถุดิบทางการเกษตรมีการผลิตที่ไม่เพียงพอ ผลผลิตพืชพลังงานค่อนข้างต่ำ ซึ่งการนำมามาผลิตเป็นพลังงานหมุนเวียนไม่คุ้มค่า</p>	

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
				<p>9. มีการซื้อเทคโนโลยีจากต่างประเทศใช้ในการผลิต แต่ขาดการถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีในประเทศ</p> <p>10. อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องของพลังงานหมุนเวียนยังขาดความพร้อมในการพัฒนาเทคโนโลยีพลังงาน</p> <p>11. ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนนโยบายสนับสนุน Adder ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน และขาดนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี energy saving ซึ่งปัจจุบันจะเน้นการผลิตเพื่อขายไฟฟ้าเท่านั้น</p>	
<p>7. ภาคอุตสาหกรรม อัญมณีและเครื่องประดับ</p>	<p>1. ทวีปเอเชียจะกลายเป็นศูนย์กลางในการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับที่สำคัญของโลก รวมถึงการเป็นแหล่งค้าขายที่สำคัญแหล่งใหญ่ของโลก</p>	<p>1. ประเทศไทยตั้งเป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในอนาคต คือ การเป็นศูนย์กลางอัญมณีและเครื่องประดับโลก ภายในปี พ.ศ. 2557</p>	<p>1. วัตถุดิบ → โลหะมีค่า / อัญมณี</p> <p>2. วัตถุดิบแปรรูป / ขึ้นรูป → เพชร / พลอย / โลหะมีค่า</p>	<p>1. ระบบภาษีศุลกากรการนำเข้าสินค้าและวัตถุดิบมีความยุ่งยากซับซ้อน, และไม่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าขายอัญมณีและเครื่องประดับ</p>	<p>1. บริหารจัดการต้นทุนของวัตถุดิบ → สนับสนุนมาตรการทางภาษี / บริหารจัดการวัตถุดิบ</p> <p>2. สร้างมาตรฐานและยกระดับช่องทางด้านการตลาด → ยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทย / ส่งเสริมการตลาดต่างประเทศ</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>2. มีการกระจุกตัวของผู้ผลิตเครื่องประดับอยู่ในประเทศจีน อินเดีย และประเทศไทย</p> <p>3. ประเทศศรีลังกา พม่า และบราซิล ที่มีแหล่งวัตถุดิบในประเทศ มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในอนาคต</p> <p>4. สินค้าและผลิตภัณฑ์ มีการพัฒนาไปสู่สินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มีความประณีตสูง</p> <p>5. ตลาด Micro trend สำหรับลูกค้าเฉพาะกลุ่มตามเพศ อายุ สถานะทางสังคม</p>	<p>2. เน้นการพัฒนาในสินค้าระดับกลางถึงระดับบน ที่ให้ความสำคัญกับการใช้ความประณีตและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว</p> <p>3. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าของเอเชีย และโลก มีตราสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ โดยเป็นศูนย์กลางของตราสินค้าพลอยไทย</p> <p>4. พัฒนาภาพลักษณ์ของประเทศให้เป็นผู้ที่สามารถออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และการเป็นศูนย์กลางการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลกและสามารถเป็นแหล่งการค้าขาย</p>	<p>3. การผลิตเครื่องประดับ → ผลิตด้วยมือ / ผลิตด้วยเครื่องจักร / สินค้าตลาดบน / สินค้าตลาดล่าง</p> <p>4. ช่องทางการจัดจำหน่าย → ค้าปลีก / ค้าส่ง</p>	<p>2. ขาดแคลนปริมาณ และคุณภาพของนักออกแบบที่ได้รับ การยอมรับจากต่างประเทศ</p> <p>3. ขาดการส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยทางด้านการเป็นศูนย์กลางอัญมณี และเครื่องประดับที่ชัดเจน และขาดการสนับสนุนทางด้านการตลาดใหม่ๆ และการประชาสัมพันธ์ในงานแสดงสินค้าใหญ่ๆ ที่จัดขึ้นในประเทศ</p> <p>4. ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานแต่ละฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และยังขาดนโยบายการพัฒนาสินค้าที่เหมาะสมในแต่ละรายสินค้า</p> <p>5. ไม่สามารถผลิตเครื่องประดับในปริมาณมากได้ เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว</p>	<p>3. ยกระดับโครงสร้างสนับสนุนในการพัฒนาอุตสาหกรรม → พัฒนาระบบบริหารจัดการ / ส่งเสริมศักยภาพบุคลากร</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
		ขนาดใหญ่รอลงมาจากฮ่องกง และการมีโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆ		6. ขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศ จำเป็นต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ซึ่งไม่สามารถควบคุมคุณภาพวัตถุดิบได้ 7. ขาดการพัฒนาการออกแบบรูปแบบการเฉื่อยระไนและการผลิตเครื่องประดับในรูปแบบใหม่ๆ และขาดระบบการถ่ายทอดวิธีการเผาพลอย และการเฉื่อยระไนพลอยอย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการขาดแคลนแรงงานเผาพลอย และเฉื่อยระไนพลอย และมีการส่งออกแรงงานไปยังประเทศที่เป็นคู่แข่งของประเทศไทย	
8. ภาคอุตสาหกรรมยาง	1. ทวีปเอเชียยังคงมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำทางด้านการผลิตและการกำหนดราคาของยางและผลิตภัณฑ์จากยาง	1. เป็นศูนย์กลางตลาดการซื้อขาย วัตถุดิบยางที่สามารถกำหนดปริมาณการผลิตและราคาขายได้เอง 2. มีการ Reuse Recycle Re-manufacture ผลิตภัณฑ์ยาง	1. วัตถุดิบทางการเกษตร → น้ำยางสด / เศษยาง / ยี๊ยาง / ยางแผ่นดิบ	1. การพัฒนาอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาในส่วนขออุตสาหกรรมต้นน้ำเป็นหลัก	1. สร้างเสถียรภาพราคาขาย → สร้างความมั่นคงของราคา 2. พัฒนากลไกในการสนับสนุนอุตสาหกรรมปลายน้ำ → ยกกระต๊อบโครงการสร้าง / พัฒนาบุคลากรและเครือข่าย

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนาของโลก	บริบททิศทางการพัฒนาของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>2. กระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ผลิตเลือกใช้ยางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบมากกว่ายางสังเคราะห์</p> <p>3. ประเทศจีนจะเป็นประเทศผู้ใช้ยางรายใหญ่ที่มีบทบาทสำคัญภายในระยะเวลา 10 - 15 ปีข้างหน้า จากการเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมยานยนต์ภายในประเทศ</p> <p>4. ปริมาณการใช้ยางสังเคราะห์อาจจะลดลง เนื่องจากปิโตรเลียมซึ่งเป็นสารตั้งต้นในการผลิตมีแนวโน้มราคาสูง</p> <p>5. อินโดนีเซียจะกลายมาเป็นผู้ส่งออกยางรายใหญ่ในอนาคตจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกมาก</p>	<p>ที่ช่วยในการลดปริมาณมลภาวะที่เกิดจากยางเก่า</p> <p>3. แหล่งผลิตและส่งออกยางและผลิตภัณฑ์ยางอันดับที่ 1 ของโลกทั้งยางดิบและผลิตภัณฑ์ยางโดยมีสินค้าหลักคือ ผลิตภัณฑ์ยางสำหรับยานพาหนะ และ ผลิตภัณฑ์ยางที่สำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>4. มีศูนย์ทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางที่ช่วยในการตรวจสอบมาตรฐานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางที่ใช้ในภูมิภาคอาเซียน และมีการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางบางประเภทโดยเป็นผู้กำหนดและควบคุมมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ยางบางกลุ่ม</p>	<p>2. อุตสาหกรรมยางแปรรูปขั้นต้น → น้ำยางข้น / ยางแห้ง / ยางแผ่นรมควัน / ยางแผ่นสิ่งแห้ง</p> <p>3. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางขั้น → ผลิตภัณฑ์จากน้ำยางข้น / ผลิตภัณฑ์จากน้ำยางแห้ง</p> <p>4. กลไกตลาด → สหกรณ์ / พ่อค้าคนกลาง / ตลาดยางกลางบางพารา</p>	<p>2. ขาดการสนับสนุนอุตสาหกรรมปลายน้ำในการนำวัตถุดิบไปสร้างเพิ่มมูลค่า ทั้งด้านเงินทุนและการวิจัยและพัฒนา</p> <p>3. ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตัดสินใจในการพัฒนาอุตสาหกรรม ยังคงเป็นเจ้าของที่ของหน่วยงานราชการเป็นหลักทำให้ทิศทางและการดำเนินงานขาดความคล่องตัว</p> <p>4. ผู้ผลิตน้ำยางต้นน้ำขาดความสนใจในการสร้างเพิ่มมูลค่าสินค้าจากน้ำยาง ทำให้การส่งออกสินค้าส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในลักษณะของยางแปรรูปขั้นต้นซึ่งมีมูลค่าเพิ่มต่ำ</p> <p>5. หน่วยงานภาครัฐขาดการสนับสนุนการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าหลัก และขาดศูนย์ทดสอบ</p>	<p>3. ประชาสัมพันธ์การบริโภคสินค้าผลิตภัณฑ์ยางและมาตรฐานสินค้าไทย → ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ยาง / ยกระดับมาตรฐานสินค้า</p>

ประเภทอุตสาหกรรม	บริบททิศทางการพัฒนา ของโลก	บริบททิศทางการพัฒนา ของไทย	โครงสร้างอุตสาหกรรม	ข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา
		5. มีอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ ภายในประเทศมากขึ้นและมี ตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ทาง ของไทย		มาตรฐานสินค้าภายในประเทศ ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการทดสอบ สินค้าในต่างประเทศสูง 6. ความผันผวนของราคาขาย แปรรูปขั้นต้นทำให้ ภาคอุตสาหกรรมมีความเสี่ยงใน การบริหารจัดการต้นทุนวัตถุดิบ 7. มาตรฐานตราสินค้าไทยยังไม่ เป็นที่รู้จักในตลาดโลก ดังเช่น ใน กรณีของประเทศมาเลเซียที่มี มาตรฐานสากล SMG ซึ่งเป็นที่ ยอมรับในระดับสากล 8. เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต สินค้าถูกมีอย่างของไทยมี ประสิทธิภาพการผลิตที่ต่ำกว่า ประเทศคู่แข่ง 9. มีกฎระเบียบที่เป็นข้อจำกัด และอุปสรรคต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมยาง	